

[Inger Gautier Schmit.]

gerne have, at den højtærede Minister skulde berigtige denne Udtalelse, at han ikke opfatter Barnemord som en Misgerning, endog i Ordets alvorligste Forstand, for ellers synes jeg, vi kommer ud paa fuldkommen gængende Grund. Det bliver ikke mindre grelt, naar Ministeren udtaler, at en Ting som Barnerov maa betragtes som en Misgerning; thi jeg tror, den store almindelige Befolkning vil se saaledes paa det og dømme saaledes, at et Barnemord er en langt alvorligere Forbrydelse end et Barnerov, og jeg slutter mig ganske til den Opfattelse.

Derfor vilde jeg meget nødig, at der fra denne Talerstol skulde opstilles en saadan Norm for Bedømmelsen af Forbrydelsens Art, at et Barnemord skulde regnes for noget mindre alvorligt, for en mindre Forbrydelse end et Barnerov — det vilde efter min Mening være at stille Tingene fuldstændig paa Hovedet.

Nu siger Ministeren med Hensyn til disse forskellige Barnemordssager, i hvilke Frifindelse har fundet Sted og er blevet kritiseret fra denne Talerstol, at

„vi er jo nogle, som ser med mildere Øjne og med større Medfølelse paa disse ulykkelige Kvinder, og derfor har vi alt-saa denne Betragtning.“

Jeg synes, Ministeren omtrent bærer sig ad, som om han vilde sige: Dér staar I Farisæere med de haarde Stenhjerner, og her sidder vi kærlige, gode Mennesker med de milde Øjne, som ikke nænner, der skal ske disse ulykkelige Kvinder noget ondt! Det er omtrent som Billedet med Farisæeren og Tolderen, og det er jo Ministeren, der staar som den ydmyge Tolder og Synder og ikke vil udtale nogen Dom over andre.

Men jeg vil sige, at saaledes kan man aldeles ikke stille disse Spørgsmaal op. Thi naar der fra denne Talerstol har været rejst Kritik over de faldne Frifindelsesdomme, er det ingenlunde ud fra Snæverhjørtethed og Dømmesygge — det maa jeg bestemt tilbagevise. Det, der har været kritiseret, er dette, at Retsbevidstheden i Befolkningen forvirres, naar en Person udtaler at have begaaet en saadan Forbrydelse og saa omgaaende bliver frikendt ved Nævningeting.

Derfor maa jeg ogsaa tilbagevise, at vi skulde have øvet en voldsom Kritik over

Nævningeinstitutionen som saadan. Om dette har der for mit Vedkommende aldeles ikke været Tale. Jeg ønsker aldeles ikke Nævningeinstitutionen afskaffet, jeg er alt for meget lægmandsindstillet til, at jeg ikke skulde se dens overordentlig store Værdi. Jeg er ingenlunde af den Opfattelse, at Juristerne har den eneste rette Opfattelse af en Domsafsigtelse, jeg tror, det er overordentlig heldigt, at Lægmandselementet kommer med i Afgørelsen.

Men herfra er der et meget stort Spring til at mene, at det er heldigt, naar vedkommende erklærer at have begaaet Forbrydelsen, at Nævningerne derpaa frikender. Det er dette uholdbare Forhold, jeg har paatalt, og det er det, jeg tænker vil blive ændret ved den nye Ordning, som den her foreslaaede Lov vil indføre.

Blandt de mange Ting, som det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen fremførte, var der ogsaa en, som maaske ikke i og for sig henhører under Behandlingen af dette Lovforslag, men som jeg gerne vil have Lov til at henlede den højtærede Justitsministers Opmærksomhed paa. Det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen sagde, at det vilde være heldigt, om der kunde ske en Ændring i de forhaandenværende Forhold for de Kvinder, der havde Tilhold fra Politiet, og jeg maa mene, at vi her er ved et Forhold, som trænger til en Ændring.

Disse Kvinders Tilhold hviler paa Loven af 1906 om Løsgænger, og jeg tror, Forholdene paa dette Omraade har forandret sig ikke saa lidt siden 1906, saaledes at en Revision her maatte være ønskelig. Jeg har hos Politiinspektøren, som har med disse Sager at gøre, forhørt mig om, hvor mange det egentlig drejer sig om, der saaledes har Tilhold fra Politiet, og Tallet er egentlig forholdsvis lavt for Tiden, idet det i 1926 var 118, i 1927 128 og i 1929 var gaaet ned til 72.

Dette er et relativt meget lavt Tal; men hvis man heraf vil udlede, at den sædelige Tilstand paa dette Omraade er i en tilsvarende Bedring, tror jeg, man regner forkert. Thi det er kun et Udtryk for, at Tilstanden har forandret sig, idet hele den Trafik, som før blev drevet paa Gaden, og som gav Anledning til de høje Tal, paa indskrevne, nu er rykket ind paa Restaura-